

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatal

Irományszám: T/2941/C

Érkezett: 2011.06.03.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló T/2941. számú törvényjavaslathoz az alábbi, egymással összefüggő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o k a t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 2. §-ában a Ktjv. 8. § (2) bekezdés e) pontja a következőképpen módosul:

(A kormánytisztviselői jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha)

„e) a kormánytisztviselő a jogszabályban meghatározott kötelezettségét súlyosan vagy rendszeresen megszegi [vezetőjének bizalmát elveszti (8/C. §)];”

2. A törvényjavaslat 3. §-ában a Ktjv. 8/C. §-a elmarad:

„[8/C. § (1) Bizalomvesztésnek minősül, ha a kormánytisztviselő a Ktv. 37. § (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A bizalomvesztés indoka kizárólag a kormánytisztviselő magatartásában, illetve munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet.]”

3. A törvényjavaslat 10. §-ában a Ktv. 17. § (2) bekezdés d) pontja a következőképpen módosul:

(A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha)

„d) a köztisztviselő a jogszabályban meghatározott kötelezettségét súlyosan vagy rendszeresen megszegi [vezetőjének bizalmát elveszti (17/E. §)];”

4. A törvényjavaslat 11. §-ában a Ktv. 17/E. §-a elmarad:

„[17/E. § (1) Bizalomvesztésnek minősül, ha a köztisztviselő a Ktv. 37. § (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A bizalomvesztés indoka kizárólag a köztisztviselő magatartásában, illetve munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet.]”

5. A törvényjavaslat 14. §-a elmarad:

„[14. § A Ktv. 37. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésében meghatározottakon túl a köztisztviselő vezetői iránti szakmai lojalitással köteles ellátni feladatait. Szakmai lojalitás alatt kell érteni különösen a vezető által meghatározott szakmai értékek iránti elkötelezettséget, a vezetőkkel és a munkatársakkal való alkotó együttműködést, szakmai elhivatottsággal történő, fegyelmezett és lényeglátó feladatvégzést.”]

INDOKOLÁS

A köztisztviselőnek és a kormánytisztviselőnek jogállamban a jogszabályokhoz és nem a szakmai vezetőhöz kell lojálisnak lennie. A bizalomvesztés deklaráltnak nem a tisztviselő magatartásán, hanem a főnöke ezzel összefüggő szubjektív értékítéletén alapul, s bár formálisan megjelenik mellette egy kötelezettségszegés, de a vezető iránti szakmai lojalitás ezen új tartalma mégsem lehetett eddig annyira immanens része a közhivatal viselésének, ha elvult nélküle a köztisztviselői, sőt, a kormánytisztviselői törvény is. Ennyiben biztosan kevesebb védelmet ad a szabály, mint a Munka Törvénykönyve adna, hiszen utóbbi nem ismer olyan felmentési okot, amely a főnök kirúgási szándékát ismerné el indokként. Ami pedig leginkább alkalmassá teszi ezt a felmentési okot az indokolás nélküli felmentés szellemének továbbvitelére, az az, hogy a mindennapi munkában a példaként kiemelt elvárások egymással konkurálnak.

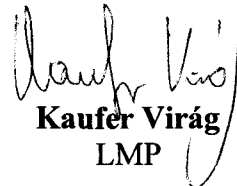
Például ha egy kormánytisztviselő abban a (persze fiktív) helyzetben, amikor az általa kidolgozandó kormányzati intézkedés végrehajthatatlan és ésszerűtlen,

- ezt nem jelzi vezetőjének, akkor feladatvégzése nem volt lényeglátó és szakmailag elhivatott.
- a végrehajtás helyett jelzi kételyeit, akkor nem volt fegyelmezett,
- ha pedig a döntési javaslat mellé pro domóban csatolja a fenntartásait, akkor azzal biztosan megsérti a vezetőivel való alkotó együttműködés kötelezettségét.

Ezzel tehát a javaslat olyan sapkát ad a közigazgatás politikai vezetőinek kezébe, amit bárkire bármikor rá lehet húzni, így ez lehet majd a sláger – a létszámleépítés és az átszervezés mellett – a felmentési okok között.

Budapest, 2011. május 3.

Szilágyi Péter
LMP

Kaufér Virág
LMP